

## Utemeljitev nagrade Velika oljenka Igor Samobor

Zaobjeti celoto ustvarjalnega opusa igralca in režiserja Igorja Samoborja je praktično nemogoča naloga. Toliko izjemnih stvaritev se je nabralo, da bi naštevane teh se hitro pretvorilo v množico podatkov, ki pa nikakor ne kažejo veličine in bogastva vseh teh likov, ki jim je dušo in telo posodil Igor. Že skoraj trideset let je nosilni steber repertoarja našega osrednjega gledališča SNG Drama v Ljubljani, ustvaril je številne izjemne vloge tako da odru, kot tudi na filmu in preštene so nagrade, ki jih je prejel za svoje delo, krona katerih je nedvomno Boršnikov prstan, najvišje igralsko priznanje, ki ga je prejel na 47. Boršnikovem srečanju oktobra lani v Mariboru.

Igor Samobor je nedvomno po Zlatku Šugmanu najmarkantnejša gledališka osebnost, ki je prišla iz našega, ptujskega okolja. Je prvak v pravem smislu te besede in prav na višku svoje ustvarjalne moči in kvalitete se v zadnjih letih ponovno vrača domov na naš ptujski oder tudi kot ustvarjalec. Tako je nepozabna njegova vloga točaja v Lorencijevi postavitvi Strnišev žab, ki je bila najuspešnejša predstava v zgodovini Mestnega gledališča Ptuj in za katero smo prejeli nagrado Društva kritikov in teatrologov za najboljšo uprizoritev tiste sezone. Tudi njegova pot režiserja se je pričela prav na domačem, ptujskem odru. Njegova prva režija Kuhinja po meri je nastala prav v produkciji Mestnega gledališča Ptuj, kot tudi izjemna predstava Vdovin zmenek, ki jo je na naše deske postavil lani spomladi. Tako kljub temu, da njegovo delo bogati številne odre po vsej Sloveniji in tujini, Igor ostaja tudi naš, ptujski.

Igor je izjemen v vseh pogledih, tako kot vsestranski umetnik, kot tudi zelo pošten, skromen in globok človek. Njegovo igro spremljamo molče, pretreseni ob globini in strasti, ki prežemata njegovo ustvarjanje. Ob tem ga odlikuje tudi izjemna senzibilnost, s katero ustvarja in oživilja svoje like in jih naredi bolj resnične od resničnosti. Kar ga pa posebej odlikuje, je njegova skromnost, predanost in ponižnost, s katero se vedno znova podaja v svet gledališča, da bi nam izpričal zgodbo o sebi in o svetu.